

Για άλλο ανυπόγραφο, άγνωστο και μη αρχειοθετημένο με άλλο τρόπο υλικό, [πατήστε εδώ](#).

Μικρή Συμβολή στη μη λύση του Κυπριακού (Αντιεξουσιαστές-Διεθνιστές Νότιας Κύπρου) (Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Το άρθρο αυτό γράφτηκε από άτομα που ήταν δραστήρια στον [αντιεξουσιαστικό χώρο της Λεμεσού](#) και εκδόθηκε στο φύλλο 6 της ελληνικής αναρχικής εφημερίδας 'Ενάντια' τον Γενάρη-Δεκέμβρη του 1989-1990. Έφερε την υπογραφή 'Αντιεξουσιαστές-Διεθνιστές Νότιας Κύπρου'.

Περιεχόμενο

Μικρή Συμβολή στη μη-λύση του Κυπριακού

Πραγματοποιήθηκε στα μέσα του Σεπτεμβρίου στο ξενοδοχείο Λήδρα Πάλας (ξενοδοχείο που βρίσκεται μέσα στη νεκρή ζώνη και επιτηρείται από την UNFICYP) διήμερη συνάντηση Ελληνοκυπρίων (Τ/Κ) και Τουρκοκυπρίων (Τ/Κ) για να συζητηθούν τρόποι «συμμετοχής των πολιτών στην Ομοσπονδία». Η συνάντηση οργανώθηκε από μια ομάδα Ε/Κ και Τ/Κ διανοομένων που προέρχονται από το γενικότερο χώρο της ρεφορμιστικής αριστεράς και που συναντήθηκαν για πρώτη φορά τον περασμένο χειμώνα στο Βερολίνο κάτω από την αιγίδα ενός οργανισμού του Γερμανικού κόμματος των Πρασίνων. Μετά τη πρώτη συνάντηση του Βερολίνου αποφασίστηκε να συνεχιστούν και να διευρυνθούν οι επαφές μέσα από νέες συναντήσεις στο Λήδρα Πάλας (πάλι υπό την αιγίδα των Γερμανών πρασίνων). Η Ε/Κ ομάδα ανέλαβε να στείλει καμμιά 40αριά προσκλήσεις σε Ε/Κύπριους. Οι προσκλήσεις στους Ε/Κύπριους στάλθηκαν ονομαστικά για να αποκλειστεί έτσι από το να συμμετέχει στη συνάντηση ο οποιοσδήποτε Ε/Κύπριος που θα μπορούσε να χαλάσει την εικόνα που η Ε/Κυπριακή πλευρά ήθελε να επιδείξει στους Τ/Κύπριους (δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς έγινε με τους Τ/Κύπριους).

Ενώ στάληκαν «προσωπικές» προσκλήσεις σ' όλους τους πολιτικούς «επαναπροσεγγιστικούς» πολιτικούς χώρους, αφέθηκε έξω σκόπιμα (και μάλιστα κατόπιν ψηφοφορίας της «ομάδας» του Βερολίνου) η μαρξιστική εκδοτική ομάδα «Εργατική Δημοκρατία» η οποία και αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι του αντι-εθνικιστικού-αντιπατριωτικού μετώπου που κτίστηκε κύρια γύρω από την επιτροπή συμπαράστασης στον αρνητή στράτευσης Γιάννη Πάρπα. Το «μέτωπο» αυτό δέχτηκε πρόσφατα αλεπάλληλες πολιτικές επιθέσεις που για διάφορους λόγους το μεγαλύτερο βάρος τους έπεσε πάνω στην ομάδα της «Εργατικής Δημοκρατίας». Σ' αυτές τις επιθέσεις έρχεται τώρα να προστεθεί και αυτή του αποκλεισμού τους από την επαφή με τους Τ/Κ (ο μόνος λόγος που ίσως να άξιζε τον κόπο να βρίσκεται κανείς σ' αυτή τη συγκέντρωση ήταν η επαφή με τους Τ/Κύπριους). Στο «χώρο» της Λεμεσού που αποτελεί το άλλο σημαντικό κομμάτι του αντιπατριωτικού αντιεθνικιστικού «μετώπου» στάληκαν δύο ονομαστικές προσκλήσεις. Κύριος στόχος αυτής της ενέργειας ήταν η διάσπαση από τη μια αυτού του «μετώπου» και από την άλλη να εξασφαλισθεί το άλλοθι ότι κάποιοι τέλος πάντων από την επιτροπή συμπαράστασης στο Γιάννη Πάρπα είχαν καλεσθεί. Εδώ πρέπει να παραδεχθούμε ότι η «Εργατική Δημοκρατία» επειδή είναι μια πολύ πιο συγκροτημένη πολιτική ομάδα από τον ανομοιογενή «χώρο» της Λεμεσού, ήταν και πολύ πιο επικίνδυνη γι' αυτούς.

Μετά από πολλές συζητήσεις, ένα μέρος του «χώρου» της Λεμεσού μαζί με αντιεξουσιαστές - διεθνιστές από άλλες πόλεις αποφάσισε να καταγγείλει στη συνάντηση την Ε/Κ υποκρισία και εκυκλοφόρησε την προκήρυξη που δημοσιεύουμε και η οποία επιδόθηκε και σε μερικούς Τ/Κύπριους που λάμβαναν μέρος στη συνάντηση (μέσω του συντρόφου μας που κατείχε την πρόσκληση).

Οι κύριοι λόγοι που αρνούμαστε να συμμετέχουμε σαν αντιεξουσιαστές - διεθνιστές σε τέτοιου είδους «επαναπροσεγγιστικές» εκδηλώσεις εκθέτονται πολύ περιληπτικά στο κείμενο που ακολουθεί.

1

Αυτό που επιδιώκει σήμερα ο Ελληνοκυπριακός (Ε/Κ) καπιταλισμός είναι να εξασφαλίσει μια πολιτική «λύση» του Κυπριακού που να του επιτρέπει να ξαναεπιβάλει την ολοκληρωτική οικονομική και πολιτική κυριαρχία του -όπως και πριν το '74- σ' ολόκληρο το νησί. Η εξασφάλιση μιας τέτοιας «λύσης» είναι αναγκαία για τον Ε/Κ καπιταλισμό ούτως ώστε να μπορέσει να προχωρήσει ανενόχλητα στην περαιτέρω αναβάθμιση της θέσης του μέσα στον παγκόσμιο καπιταλισμό, όπως αυτός διαμορφώνεται σ' αυτή τη μεταβατική του φάση και να παίξει ένα πιο ουσιαστικό ρόλο στις Διεθνείς πολιτικές εξελίξεις (σαν το παραθύρι της Ευρώπης στη Μ. Ανατολή και στο κίνημα των αδεσμεύτων).

2

Μέσα στα πλαίσια αυτής της επιδίωξης μιας πολιτικής «λύσης» υπέρ των Ε/Κ συμφερόντων, ο Ε/Κ καπιταλισμός θα πρέπει να αξιοποιήσει «σωστά» όλα τα σημερινά πολιτικά και οικονομικά δεδομένα: την αναβαθμισμένη θέση του σε σχέση με την ΕΟΚ και την διεθνή απομόνωση που επιβλήθηκε από Ελληνικής και Ε/Κ πλευράς στη ΤΔΒΚ, την πλεονεκτική θέση του Ελληνικού κράτους λόγω της σύνδεσής του με την ΕΟΚ απέναντι στην Τουρκία, τις διεθνείς πολιτικές συγκυρίες που ενθαρρύνουν ένα κλίμα ύφεσης και επούλωσης των διάσπαρτων σ' όλη τη γη «ανοιχτών πληγών» που προκαλούνται από τις συγκρούσεις που γεννά ο διεθνής καπιταλιστικός ανταγωνισμός και τέλος την αντίδραση της μάζας των Τ/Κ ενάντια στο στρατοκρατικό καθεστώς ΤΔΒΚ όπως αυτό εκφράστηκε πρόσφατα, κύρια μέσα από το νεοϊδρυθέν αριστερό κίνημα ειρήνης.

*Τούρκικη Δημοκρατία της Βορείου Κύπρου

3

Την αντίδραση αυτή των Τ/Κ είναι που σπεύδει να πατρωνάει το Ε/Κ κράτος κεφάλαιο και να τη στρέψει ενάντια στο αντίπαλο μπλοκ εξουσίας, το Τουρκοκυπριακό κράτος όχι επειδή νοιάζεται ξαφνικά για το μέλλον των Τ/Κ, αλλά για να τους χρησιμοποιήσει σαν το μέσο επιβολής της δικής του κυριαρχίας.

Γι' αυτό το σκοπό έχει πρόσφατα εξαπολυθεί μια εκστρατεία για να κερδηθεί η εμπιστοσύνη και η συναίνεση των Τ/Κ σ' αυτό που το Ε/Κ κράτος - κεφάλαιο επιδιώκει. Μια εκστρατεία που σχεδιάζεται στα υγρά γραφεία των κυβερνητικών τεχνοκρατών και που διεκπεραιώνεται από τους κάθε λογής ντελάληδες της κρατικής ιδεολογίας: τα πολιτικά κόμματα, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τον περιοδικό τύπο, μέχρι και την «εναλλακτική» αριστερά της κρατικής διανόησης και τους σοσιαλπατριωτισμού που ανέλαβε να παίξει το ρόλο του μεσίτη μεταξύ Ε/Κ κράτους και «αντιδρούντων» Τ/Κ οργανώνοντας και συμμετέχοντας στη συνάντηση του Λήδρα Πάλας.

Η αλήθεια είναι ότι τέτοιες ενέργειες που προωθούν την «επαναπροσέγγιση» εξυπηρετούν την πρόωξη των συμφερόντων του Ε/Κ καπιταλισμού μέσα από αυτού του είδους τις «διαδικασίες». Γι' αυτό και επικροτήθηκε τόσο πολύ από το Ε/Κ κράτος η συνάντηση στο Λήδρα Πάλας και προβλήθηκε τόσο έντονα από κρατικά και κομματικά μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αυτή η

συνάντηση άλλωστε άνοιξε το δρόμο και για μια νέα συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο ίδιο μέρος μεταξύ εκπροσώπων Ε/Κ και Τ/Κ κομμάτων περίπου 2 μήνες αργότερα. Γι' αυτό και η ίδια η κυβέρνηση φρόντισε να τοποθετήσει τους λακέδες της σε θέσεις - κλειδιά μέσα στο Ε/Κ τμήμα αυτής της κίνησης. Μια κίνηση που άλλο στόχο δεν έχει από την εξασφάλιση της εμπιστοσύνης και συναίνεσης των Τ/Κ μέσα από συνθήματα όπως «επανένωση», «ελευθερία», «ομοσπονδία», κ.ά. - σ' αυτό που το Ε/Κ κράτος θέλει να επιβάλει.

Η «εναλλακτική» αριστερή διανόηση επιβεβαιώνει για ακόμα μια φορά το διεθνές ιστορικό της ρόλο σαν εκσυγχρονιστή του κράτους και του κεφαλαίου. Αν στις Ευρωπαϊκές χώρες οι Πράσινοι βάλθηκαν να υποδεικνύουν στο κράτος πως αυτό πρέπει να ανασχηματιστεί για να ξεπεράσει τις αντιφάσεις του που γεννούνται κύρια από την αντίθεση βιομηχανίας-οικολογικής ισορροπίας, στην Κύπρο οι αριστεροί κρατικοί διανοούμενοι και σοσιαλπατριώτες καταθέτουν προτάσεις για το πώς ο κρατικός ανασχηματισμός θα ήταν πιο βιώσιμος δηλαδή πιο αποτελεσματικός: μέσα από την κοινωνική συμμετοχή Ε/Κ και Τ/Κ στην Ομοσπονδία εξασφαλίζοντας φυσικά την Ε/Κ υπεροχή.

4

Ο Ε/Κ καπιταλισμός δεν μπορεί όμως να προχωρήσει στα σχέδια αναδιάρθρωσης του χωρίς να γεννήσει νέες αντιφάσεις. Ετσι όλα τα «επαναπροσεγγιστικά» βήματα του Ε/Κ καπιταλισμού, όλες εκείνες οι διακηρύξεις περί «επανένωσης της Κύπρου» και περί «συμπατριωτών μας Τ/Κ», οι εξαγγελίες για οικονομική βοήθεια στους Τ/Κ, η παροχή σύνταξης από το ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων σ' όσους Τ/Κ τη δικαιούνται, την εργοδότηση Τ/Κ στο Νότο (προσπάθειες επίδειξης της ευρωστίας της Ε/Κ οικονομίας) κομματικές και άλλες εκδηλώσεις με Τ/Κ προσκεκλημένους κ.ο.κ. - γίνονται ταυτόχρονα με τις στρατιωτικές παρελάσεις και τους εξοπλισμούς της εθνοφρουράς (κάτι που όλα ανεξαιρέτα τα κόμματα υποστηρίζουν), με τις εθνικιστικές εξάρσεις όπως εκφράστηκαν μέσα από τις πρόσφατες σωβινιστικές πορείες γυναικών και παπάδων (και όχι μόνο), την εθνικιστική υστερία στην υπόθεση Αλεξίας - Τζεγκές, τις εκδηλώσεις, τους εράνους και τις φορολογίες για την ενίσχυση της άμυνας, την επικείμενη κατάθεση του νομοσχεδίου για τη στραύτευση των γυναικών κ.ο.κ.

Για να αντιμετωπίσει αυτές τις αντιφάσεις που το ίδιο το Ε/Κ κράτος-κεφάλαιο δημιούργησε και που ήδη εμφανίζονται σαν συγκρούσεις των διαφόρων υποσυστημάτων της κρατικής ιδεολογίας - αντιφάσεις που εκρηγνύονται μέσα στη διαδικασία μετάβασης του καπιταλισμού σε κάθε νέα εποχή του έχει ανάγκη από ένα ισχυρό κρατικό μηχανισμό. Ένα μηχανισμό που να διαχέεται προς τα κάτω μέσα από τους πολυποίκιλους ιδεολογικούς φορείς διευρυμένης αναπαραγωγής των καπιταλιστικών εξουσιαστικών σχέσεων.

Στο μηχανισμό αυτό η «επαναπροσεγγιστική» αριστερή κρατική διανόηση και οι αριστεροδεξιοί ΕΟΚΑβητατζήδες εθνικιστές είναι οι φρουροί των δύο αντίθετων πλευρών των συνόρων του.

5

Έχοντας απογυμνωθεί από κάθε επαναστατική - αντικρατική προοπτική (που εν δυνάμει εμπεριέχει ο όρος), η «επαναπροσέγγιση» για την Ε/Κ πλευρά δεν μπορεί να είναι παρά ένα κομμάτι του **τακτικού σχεδιασμού του Ε/Κ καπιταλισμού**, που εκμεταλλευόμενο όλα αυτά τα δεδομένα που αναφέρουμε στην αρχή του κειμένου, και που εξασθενίζουν τη διαπραγματευτική θέση της Τουρκικής πλευράς* βρίσκεται αυτή τη στιγμή στην επίθεση.

6

Η «επαναπροσέγγιση» είναι η λέξη - κλειδί που σκεπάζει όλα τα εγκλήματα που έγιναν από τους

Ε/Κύπριους σε βάρος των Τ/Κ κατά τα χρόνια της «ανεξαρτησίας», που θέλει να παρουσιάζει τη δήθεν ειρηνική συμβίωση των Ε/Κ και Τ/Κ την ίδια εποχή σαν ιδανική.

Πρόκειται για μια «επαναπροσέγγιση» που εξακολουθεί να αποκρύβει το γεγονός ότι μόνο η διεθνιστική - επαναστατική αλληλεγγύη θα μπορούσε να φέρει για πρώτη φορά σε πραγματική επαφή Ε/Κ και Τ/Κ όταν και μόνο θα έχουν απαλλαγεί από αυτές τις ιδεολογικές - εθνικές τους ταυτότητες.

Η διεθνιστική - επαναστατική μας αλληλεγγύη είτε θα είναι έμπραχτη —που αυτό σημαίνει πρώτα απ' όλα ρήξη με το δικό μας κράτος-κεφάλαιο, ρήξη με τον δικό μας αστισμό—, είτε θα είναι μέρος της Ε/Κ κρατικής προπαγάνδας. Και αυτή ρήξη θα πρέπει να γίνεται άσχετα με το ποια μορφή παίρνει ή τείνει να πάρει το κράτος, είτε αυτή είναι Ομοσπονδιακή είτε οποιαδήποτε άλλη.

Αντιεξουσιαστές-Διεθνιστές Νότας Κύπρου

***Σημείωση: 1**

Για τους Τ/Κ που έρχονται σε τέτοιες συναντήσεις όπως του Λήδρα Πάλας, τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Γιατί αυτοί δεν το κάνουν με την ευλογία του κράτους τους, αλλά με κίνδυνο του κεφαλαίου τους.

2 Η ιστορική εμπειρία των Τ/Κ έχει αποδείξει τι σημαίνει «συμβίωση» με τους Ε/Κ κάτω από την κυριαρχία του Ε/Κυπριακού κράτους. Κατά την περίοδο της περίφημης «ανεξαρτησίας», οι Τ/Κ αντιμετώπιζονταν σαν πολίτες «Β κατηγορίας», χωρίς ουσιαστικά πολιτικά δικαιώματα, ζώντας σε θύλακες (περιοχές αποκλεισμένες - ελεγχόμενες), χρησιμοποιώντας τους σαν φτηνή εργατική δύναμη, πράγμα φυσικά που συνεπάγεται την οικονομική τους εξαθλίωση.

Εν τούτοις σήμερα ένα από τα συνθήματα του Τ/Κ κινήματος ειρήνης είναι «Έξω ο Τούρκικος Στρατός». Όταν οι Τ/Κ τελούσαν υπό Ελληνική κατοχή από το '63 έως το '74, ποιος Ε/Κ βρέθηκε να φωνάξει ενάντια στον Ελληνικό Στρατό και την Εθνοφρουρά; Πόσοι Ε/Κ, ακόμα και σήμερα τολμούν να μιλήσουν για τις σφαγές των Τ/Κ του '63-'64, του '67, του '74;

ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΩΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ ΤΗΣ “ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΤΙΚΗΣ” ΕΛΙΤ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΑΚΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΠΑΤΡΙΩΤΩΝ.

Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι οι μηχανισμοί καταστολής του κράτους και του κεφαλαίου ήταν ο στρατός, η αστυνομία, τα σχολεία, τα ψυχιατρεία. Τώρα ξέρουμε ότι κοντά σ' αυτά έχουν προστεθεί και οι Ελληνοκύπριοι “επαναπροσεγγιστές” κρατικοί διανοούμενοι και σοσιαλπατριώτες. Πως αλλιώς θα εξηγούσαμε το γεγονός ότι αυτοί οι κύριοι καλούν σε μια τέτοια συνάντηση εκπροσώπους απ' όλους τους τάχατες επαναπροσεγγιστικούς χώρους -γιατί περί εκπροσώπων διαφόρων χώρων και πολιτικών οργανώσεων πρόκειται και τα κόλπα με τις προσωπικές προσκλήσεις στη πάντα- και αφήνουν έξω μια πολιτική οργάνωση της οποίας η συνεισφορά στο ξεσκέπασμα του Ε/Κ εθνικισμού και στην υπόθεση της επαναπροσέγγισης υπήρξε ουσιαστική. Πώς ακόμα θα εξηγούσαμε το γεγονός ότι κάποιος απ' εμάς του γενικότερου αυτόνομου-αντιεξουσιαστικού-διεθνιστικού χώρου της Λεμεσού (και όχι μόνον) ενώ αρχικά καλούνται να συμμετάσχουν στη συνάντηση, στη συνέχεια αποκλείονται απ' όλες τις διαδικασίες συγκρότησης αυτής της πρωτοβουλίας με το να μην ειδοποιηθούν για τις συγκεντρώσεις-συζητήσεις των Ε/Κ που συμμετέχουν σ' αυτή τη συνάντηση και που προηγήθηκαν της σημερινής συνάντησης στο Λήδρα Πάλας.

Όχι δεν κάνουμε τον δικηγόρο της [Εργατικής Δημοκρατίας](#), ούτε πράχτορες του Ντεκτάς είμαστε

όπως θα σας έχει πληροφορήσει η ΕΠΙΚΑΙΡΗ κύριοι Ε/Κ “επαναπροσεγγιστές”. Απλά όλ' αυτά κάνουν τον Στάλιν να στριφογυρίζει από χαρά μέσα στον τάφο του νοιώθοντας περήφανος για τους απογόνους που άφησε σ' αυτό τον πλανήτη. Γιατί αν ο Στάλιν είχε καταστείλει με την ωμή βία ένα ολόκληρο επαναστατικό κίνημα επειδή απλά διαφωνούσαν μαζί του, αυτοί οι κύριοι, με την εξουσία που τους παραχώρησε το Ε/Κ κράτος, καταστέλλουν με τη βία του αποκλεισμού ένα κομμάτι -αν όχι ολόκληρου- του διεθνιστικού-επαναστατικού χώρου που κτίστηκε κύρια γύρω από την [επιτροπή συμπαράστασης στην αρνητή στράτευσης Γιάννη Πάρπα](#) και ο οποίος βρίσκεται ακόμα στη φυλακή γιατί ακριβώς πιστεύει στην επαναπροσέγγιση και αρνείται να πάρει το όπλο ενάντια στους Τ/Κ.

Αυτή [η] συνάντηση δεν έχει σκοπό την επαναπροσέγγιση. Αυτή η συνάντηση είναι μέρος του σχεδίου του Ε/Κ κράτους που προσβλέπει στο άπλωμα της ολοκληρωτικής κυριαρχίας του στο νησί. Οι Τ/Κ είναι πάλι το μέσο τους οποίους την επιθυμία και ανάγκη για μια άλλη ζωή καθώς και την απέχθεια τους για το στρατοκρατικό καθεστώς της ΤΔΒΚ έρχεται σήμερα το “αριστερό υπουργείο δημοσίων σχέσεων” του Ε/Κ κράτους να εκμεταλλευτεί. Γιατί όταν οι Τ/Κ προσέρχονται σ' αυτές τις συναντήσεις το κάνουν με κίνδυνο να χάσουν το κεφάλι τους ενώ οι Ε/Κ κρατικοί διανοούμενοι το κάνουν με τις ευλογίες του ΚΕΜΑ και των τεχνοκρατών του.

Ας δούμε όμως που βρίσκονταν όλοι αυτοί οι σημερινοί “επαναπροσεγγιστές” όταν χρειάστηκε να “διακινδυνέψουν το κεφάλι τους” γι αυτό το σκοπό.

Το περιοδικό "[Εντός των τειχών](#)" -του οποίου τα άτομα που [κι]νούνται γύρω απ' αυτό διοργανώνουν από Ε/Κ πλευράς αυτές τις συναντήσεις- μέχρι και ολόκληρο τεύχος αφιέρωσε στις σωβινιστικές πορείες των γυναικών. Τώρα για την “αδιαφορία” τους στο ζήτημα του Πάρπα, της αύξησης της εισφοράς για το στρατό, της Αλεξίας και του Τζεγκίς ομολογούμε πως δεν έχουμε κανένα επιχείρημα ενάντια στο περιοδικό μιας και ολοφάνερα δηλώνει σοσιαλπατριωτικό. Γι αυτούς το μόνο πράγμα που αξίζει κανείς να ασχοληθεί είναι η “Ανεξαρτησία” του Ε/Κ κράτους, έστω κι 'αν αυτό θα πρέπει να πατήσει στο λαιμό ολόκληρη τη κοινωνία και πολύ περισσότερο την Τ/Κ κοινότητα όπως συνέβαινε πριν το 74. Για το “εντός” δεν υπάρχει καμιά αναγκαιότητα συγκρότησης ενός διεθνιστικού μετώπου που θα αμυνθεί στην έξαρση του εθνικισμού. Βέβαια, αφού το “Εντός” έχει τις δικές του “άμυνες” θα μας πουν οι εκδότες του. Η αλήθεια όμως είναι ότι το “εντός” δεν βρίσκεται καν υπό επίθεση.

Η [αριστερή πτέρυγα της ΕΔΕΚ](#) ε.....καλά αυτή [η] αριστερή πτέρυγα του πιο σωβινιστικού κόμματος πούλησε τον Γ. Πάρπα (της οποίας μέχρι πρόσφατα ήταν μέλος) μόνο και μόνο για να πήξει η βάκλα του και για να μάθει να συμμορφώνεται στα ιδεολογικά προστάγματα περί “λαϊκής πολιτοφυλακής” των ηγετίσκων της οργάνωσης. Μέχρι και πράσινο και λεχβά τον είπαν τον άνθρωπο. Ποιοι; Αυτοί που σήμερα [συμμετέχουν σε μια πρωτοβουλία](#) που βρίσκεται κάτω από την υψηλή προστασία των πράσινων εκσυγχρονιστών του Ευρωπαϊκού κοινοβουλίου.

Όσο για την εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ που υποστηρίζει ανοιχτά τις σωβινιστικές πορείες και τον εξοπλισμό της ΕΦ δεν καταλάβαμε τι σχέση μπορεί να έχει με την επαναπροσέγγιση όπως δεν καταλάβαμε τι σχέση μπορούν να έχουν τα ΕΔΟΝόπουλα που μέχρι και εκδηλώσεις για να μαζέψουν λεφτά για τον στρατό έχουν κάνει.

Πάρα πέρα, ενώ ένα μεγάλο κομμάτι των Τ/Κ έχουν πολλές φορές εκφραστεί ανοιχτά ενάντια στο Τούρκικο στρατό, πάλι με κίνδυνο του κεφαλιού τους, ποιος απ' όλους αυτούς τους κύριους Ε/Κ “επαναπροσεγγιστές” μίλησε ποτέ για τις σφαγές των Τ/Κ το 63-74, το 67 ακόμα και του 74 (μετά το πραξικόπημα και πριν την εισβολή). Ποιοι απ' όλους αυτούς μπήκαν πραγματικά στο πετσί των Τ/Κ πριν το 74 για να πουν ότι πράγματι η Ελληνική μεραρχία και η ΕΦ ήταν γι' αυτούς στρατός κατοχής.

Γι' όλους αυτούς “επαναπροσέγγιση” είναι ένας ρομαντικός περίπατος πίσω στα χρόνια της

ανεξαρτησίας όπου Ε/Κ και Τ/Κ ζούσαν τάχατες αγαπημένα. Ψέμμα και όλοι το ξέρετε.

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ-ΔΙΕΘΝΙΣΤΕΣ

—

Σημείωση: Αφού κυκλοφόρησε η προκήρυξη και επειδή συντάχθηκε και τυπώθηκε κάτω από μεγάλη πίεση χρόνου, παρατηρήσαμε δύο σημεία στα οποία υστερεί.

1. Ο αποκλεισμός της εκδοτικής ομάδας «Εργατική Δημοκρατία» από τη συνάντηση δεν έγινε επειδή οι άνθρωποι είναι Σταλίνες αλλά απλά και μόνο επειδή είναι πατριώτες.
2. Η φράση στην προτελευταία παράγραφο μέσα στην παρένθεση «μετά το πραξικόπημα και πριν την εισβολή» θα έπρεπε να μην υπάρχει γιατί είναι καιρός να ξεπεράσουμε όλες τις προκαταλήψεις μας: ήταν κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων του 74 που οι Ελληνοκύπριοι εκκαθάριζαν τα τουρκοκυπριακά χωριά σκοτώνοντας άμαχο πληθυσμό.

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Μη Προσδιορισμένη](#), [Άλλο Υλικό](#), [Δεκαετία 1980-1989](#), [Δεκαετία 1990-1999](#), [1989](#), [1990](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:other:unclassified:milisi&rev=1720530107>

Last update: **2025/04/20 19:43**

